

Opinie : Kritiek op Israël is geen antisemitisme (13.9.08)

Benno Barnard bewijst met zijn aanval op mij wat het Forum voor Vrije Meningsuiting eerder in dit debat stelde: al wie fundamentele kritiek op Israël heeft wordt uitgescholden voor antisemit.

Barnard suggereert dat ik Arabische dictaturen verdedig. Quod non. Zoek maar in de 21 boeken die ik geschreven heb. Ik zou kritiekloos staan tegenover de islam. De fundamentalistische islam heb ik reeds in 1985 in een boek, In naam van de islam, grondig bekritiseerd.

Het stuk dat hij citeert uit Uitpers gaat ondermeer in op het feit dat oorlogszuchtig rechts in de VS in naam van de Joods-christelijke beschaving alle mogelijke buitenlandse militaire interventies probeert goed te praten en zoveel mogelijk steun voor Israël probeert los te weken. Barnard zit volgens mij volledig op dat spoor. De term Joods-christelijk duikt trouwens maar erg recent in de geschiedenis op. Daarvoor stelde men dat onze beschaving christelijk was en waren we sterk anti-joods. Massale jodenmoorden gebeurden al door de kruisvaarders in het Rijnland en in 1370 werden alle Joden uit het hertogdom Brabant verbannen. Ze zullen pas in groep naar hier kunnen terugkeren in het zog van Napoleon.

Maar laat ik tot de essentie komen: ik zou antisemit zijn. Daarvoor haalt hij mijn boek over de zionistische lobby aan, uit 1981 en geeft twee citaten, niet uit het boek, maar van critici van het boek. Dat er toen ophef was over dit eerste boek in het Nederlands over de zionistische lobby is duidelijk. Maar het boek handelde niet over complotten. Het maakte een inventaris op van het Belgisch establishment en zijn banden met pro-Israël verenigingen. Toen was het woord lobby nog een vies woord als het met Israël werd geassocieerd, nu ligt dat anders, kijk maar naar het recente The Israel Lobby van Mearsheimer & Walt.. Het boek werd anderzijds ook zeer goed onthaald, onder meer door Prof. Jaap Kruithof in De Nieuwe, toen een links weekblad; Walter Pauli noemde het in deze krant nog, naar aanleiding van een interview met mij, een van de eerste serieuze vormen van onderzoeksjournalistiek. Barnard gaat naar 1981 terug, maar welke lezer dat boek nog ergens terugvinden en zelf oordelen? Hij had nochtans veel recenter werk kunnen citeren, waar ik het ook over de lobby heb, met dezelfde analyse.

Wanneer hij de zionistische samenwerking met de nazis probeert te vergoelijken neemt hij een loopje met de feiten. De Transitie-akkoorden waren niet bedoeld "om zoveel mogelijk mensen uit de klauwen van de duivel te redden." De zionisten waren alleen geïnteresseerd in jonge mensen, pioniers en vooral in de kapitaalkrachtigen. De akkoorden gingen dan ook vooral over hoe rijke Duitse joden hun kapitaal konden transfereren. Dat is niet mijn interpretatie. Hannah Arendt schrijft in Eichmann in Jerusalem: "the emigration to Palestine of Jewish youngsters and they hoped Jewish capitalists, could be a mutually fair solution". In het deeltje Immigration & Settlement van de Israel Pocket Library kon men dan ook schrijven dat de akkoorden 31,570,000 pond opbrachten (dat is nu 1 miljard 156.000 Euro). En wanneer er grote joodse kritiek kwam op de selectie van de kandidaten antwoordde de latere minister Moshe Sharett: "It is zionism's lot to be cruel to the Diaspora at times, when the development of the country demands it." De latere president Weizmann commentarieerde: "Zionism is eternal life and, compared with that, saving thousands of Jews is merely extending their lives on borrowed time."

Nergens schrijf ik dat de zionisten au fond dezelfde ideologie aanhangen als de nazis. Maar ter overweging geef ik dit citaat van Hanna Arendt. Ze stelt dat de opkomst van Hitler het einde betekende van de mogelijkheid tot assimilatie en "the Zionist too believed that "dissimilation" combined with the emigration to Palestine" de oplossing was.

De enige vergoelijking die men kan inroepen voor deze samenwerking tussen zionisten en nazis - en voor mij weegt ze heel erg door- is natuurlijk dat genocide toen nog niet op de nazi-agenda

stond, de Endlösung zou pas enkele jaren later worden geformuleerd. Tot slot ik citeerde niet in het Duits met grote semantische sluwheid. Net zoals ik nu Hannah Arendt in het Engels citeer omdat ze in het Engels schreef, citeerde ik het voorstel tot militaire collaboratie in het Duits, omdat het in het Duits werd gesteld. Duits was trouwens de voertaal op de eerste internationale zionistencongressen.

Voor de rest blijf ik Israël een ondemocratisch land vinden dat discrimineert tegen alle Palestijnen, ook tegen die in Israël, door ze bijvoorbeeld het recht te ontnemen op 90 % van de grond in het land waar ze staatsburgerschap hebben. De term "monsterlijke dictatuur" is van Benno Barnard, niet van mij! En verder vind ik nog altijd dat Israël als enige land dat nog dagelijks actief koloniseert moet bekritiseerd worden, ten gronde.

Lucas Catherine

(een ingekorte versie van deze tekst verscheen eerder in DM)

.